

1921-08-22

AFSENDER

Johannes Larsen

MODTAGER

Alhed Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen fremgår af brevet.

Generel kommentar:

Achton Friis og Johannes Larsen sejler rundt i landet på skibet Rylen og laver forberedelser til bogværket De Danskes Øer.

Victor Bøttern forpagtede Larsen-familiens købmandsgård tilbage i 1899. Frem til 1924 havde Johannes Larsens bror, Georg Larsen, fortsat viktualieforretning der. Bøtterns brev findes ikke sammen med Larsens i samlingen på Det Kongelige Bibliotek, og det vides ikke, hvad Larsens og Bøtterns uoverensstemmelse gik ud på.

Afsendersted:

Søby

Omtalte personer:

Victor Bøttern

Alhed Larsen

Andreas Larsen

Johan Larsen

Omtalte steder:

Søby

Ærøskøbing

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

Proveniens:

Brevet er indleveret på Det kongelige

Bibliotek af Larsen-familien.

DOKUMENTINDHOLD

Johannes Larsen er i Søby og vil næste dag sejle videre til Ærøskøbing med Rylen.

Han vedlægger et vredt brev fra købmand Victor Bøttern i Kerteminde og skriver, hvad han har svaret Bøttern. Johannes Larsen er uenig med Victor Bøttern om betingelserne omkring noget betaling og truer med at afbryde deres venskab, hvis Bøttern ikke bøjer sig og undskylder en fornærmelse mod Alhed Larsen.

TRANSSKRIFTION

[Fortrykt:]

Søby Hotel

Telef. Nr. 6

22 Aug .. 21

Kæreste Alhed!

Tak for sidst. Jeg kom godt herover, men foruden Rygsækken glemte jeg nogle Lommetørklæder som jeg havde lagt frem. Vi er nu taget her til Søby hvor vi bliver i Nat, men i Mrg Aften tager vi tilbage til Ærøskøbing. Jeg fik vedlagte Brev fra Victor som jeg har svaret saaledes paa:

"Dit Brev af 18 forrige Md. fik jeg i Gaar og ser deraf at Du stadig ikke begriber et Suk af det Hele. Jeg skal derfor, da baade mine Breve og vor Samtale har været spildt endnu en Gang forsøge at gøre mig forstaaelig.

De 2 Breve Du skrev til mig havde været allright, dersom Du selv havde skrevet dem, jeg skulde da nok have ordnet Sagen i Mindelighed. Det kunde ogsaa have gaaet hvis Dit Personale havde skrevet dem og undertegnet dem, i saa Fald vilde jeg have sendt Brevene til Dig, med Anmodning om at give Vedkommende et Par flade, men, naar Dit Personale skriver den Slags Skrivelser til mig og Du vedkender Dig dem med Din Underskrift, saa kan Sagen kun ordnes på en Maade, nemlig saaledes at det bebrejdes Dig i Dine Folks Paahør.

Det er dette der er sket og det er ganske ligegyldigt om det er Alhed eller mig der har gjort det, vi er selvfølgelig solidariske. Paa dette Tidspunkt vilde det have været korrekt, om Du havde taget det elskværdigt og sagt et Par Ord om at Du beklagede at Du ikke havde holdt Dine Folk udenfor. Sagen vilde dermed have været i Orden og vi havde været kvit. I Stedet for blev du grov, og det er det, Du skylder Alhed en Undskyldning for. Du kan jo da ikke være saa barnagtig at mene, at Du har Privilegium paa at fornærme andre uden at det er tilladt at svare igen.

Eller hvad synes Du?

Jeg synes Du skulde tage Dig sammen og gaa over og snakke med Alhed

Søby, den.....19

om det, kan Du ikke det, maa vi hellere holde os hver for sig indtil videre. Jeg er ked af at Puf ser saadan paa Sagen, men jeg synes ikke Du er den rette Mand til at bebrejde ham det, da Du jo ikke stiller Dig synderlig mere forstaaende over for Alhed og mig. Som Du bemærker er det uheldigt at der ikke var Vidner til vor sidste Samtale. Naturligvis lovede jeg at betale Dig saa vidt muligt hver tredje Md., men Du maa ikke fortælle mig at jeg har været saa sindssyg at aftale mere end jeg kunde staa ved.

Til Slut vil jeg kun sige, at jeg ikke forstaar hvad Du sigter til med "Forhold som Du staar magtesløs overfor" Naar det gør Dig saa ondt at se vort Venskab ødelagt, skulde det vel ikke være uoverkommeligt for Dig, at forsøge paa at bringe det i Lave igen?

Din hengivne JL

Puf kunde vel ikke have Lyst til at komme herover et Par Dage, her er mange morsomme Møller.

Hils Puf, Lysse og mange kærlige Hilsner til Dig selv.

Din JL.

Kun sige, at jeg ikke posten
hvad du siger til med, forhold
som du står magtesløs overfor
Naa det gør Dig saa ondt
at se vort Venkab ødelagt,
skulde det vel ikke være uanset
kommet for Dig, at jeg
naa at bringe det i Lave
øjne. Din fange J L

Du kunde vel ikke have
Lyst til at komme her
over et Par Dage, her er mig
monneme bløde.
Ols Du & Lyss
mange kære bløde
til Dig selv.
Din
J L.

Soby Hotel
Telf. Nr. 6

SOBY, den 22 Aug 1921

Kæreste Alhed!

Du ja sidst. Jeg kom godt
herover, men foruden Pyspaten
glemte jeg nogle Lommebøger.
Klæde som jeg havde lagt
paa. Vi er nu taget her til
Løng hvor vi bliver i Næste om
i Aften tager vi tilhage
til Krestgebing. Jeg fik vedtaget
Brev for Væder som jeg har
svaret saaledes paa:
Dit Brev af 18 fomy. Md. fik jeg i Gaa
og ser derpå at du stadig ikke er
gribes et Tent og dit Brev. Jeg
skal derfor da baade min Brev
og det Samtale har været spildt
endnu en Gang forsøge at gøre
mig forståelig. De 2 Breve
du skrev til mig havde været
allrigt, derefter Du selv havde
skrevet dem, jeg skulde da nok
have ordnet Sagen i Mindeløse
Dit kunde også have gaaet

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

hvis dit Personale havde ønsket at det, Du skyldes tilbud om Vind,
dem og undetegnede dem i saa skyldning for. Du kom gode
Bald vilde jeg have sendt Bre' her være saa kammagter at
være til Dig, med omsorg og mene, at Du har Privilegium
om at gøre Vedkommende paa at fornemme andre uden at
et Pas glæde, men naar det er tilladt at svare igen.
Personale skriver den Højs. Eller hvad synes Du?
Skonkelser til mig & Du ved jeg synes Du skylder mig Dig
kender Dig dem med din Ven, sammen og gaa over & make
dorskipt, saa kan Sagen kun med Alhed om det, kan Du ikke
ordnes paa en Maade, men det, naar vi hellere holde os borte
lig saaledes at det betydes for sig indtil videre. Jeg er ked af
Dig: Din Folks Raader. at Du ser saadan paa Sagen.
Det er det der er sket & det som jeg synes ikke Du er
ganske liggyldigt om det netop Maade til at betyde kun
er Alhed eller mig der var gjort det, du kan jo ikke stille sig sig
det, vi er selvfølgelig solidariske lig mere forståelse over for Alhed
Paa dette Tidspunkt vilde det mig. Som du hører her er det
have været korrekt om du skulde at de ikke var Vidne
truede sagt det elskredigt til det sidste Samtale. Næste
og sagt et Pas God om at du bliver lovede og at betale Dig
beklagede at du ikke havde saa vidt muligt over sig
valde din Folk udenfor. Igen Med, men du men ikke fælle
valde dermed have været: mig at jeg har været saa sarsk
Orden og vi havde været kint at aftale mere end jeg kan
I Hedit for blev du god, og det stua ved. Til Hvit vil jeg